

ad 2. Efterat der i Henhold til en den 22de December 1860 afholdt og den 9de Januar 1861 afhjemlet Taxationsforretning over den ved Hovedlandevejarbejder i Finantsaaret 1860—61 forarsagede Skade i Ribe Herreds Jurisdiction blandt Andet var bleven udbetalt Huusmand Poul Christoffersen af Gredsted Mark 42 Rd. 4 $\frac{1}{2}$ i Erstatning — beregnet efter 300 Rd. pr. Tonde Land — for Værdiforringelse og Sløifning af et til Gruusgrav anvendt Areal paa 1,962 \square Alen og 7 Rd. 1 $\frac{1}{2}$ i Erstatning -- beregnet til 50 Rd. pr. Tonde Land -- for Affavn af Rug i 1860 med Fradrag af Udsæden paa det samme Areal, indkom der fra bemeldte P. Christoffersen et Andragende til Ministeriet, hvori han under Paaberaabelse af, at det omhandlede Areal, forinden Taxationsforretningen, af daværende Veiofphusmand Ingerslev var blevet opmaalt til 19,626 \square Alen, og at det saaledes maatte berøve paa en Feiltagelse, naar det i Forretningen var blevet ansat til 1,962 \square Alen, begjærte sig yderligere Erstatning udbetalt for 17,664 \square Alen. I Anledning heraf afskedes der Ingerslev nærmere Forklaring, og han afgav da den Erklæring, at han ganske rigtig havde opmaalt Areallet til 19,626 \square Alen, men at der i den af ham til Brug ved Taxationsforretningen affattede Fortegnelse over Størrelsen af de beftadigede Arealer, der i det Væsentlige fulgtes ved Forretningen, ved en Feiltskrift var kommen til at staae 1,962 istedetfor 19,626 \square Alen. Efter de Undersøgelser, som paa Grund af det ommeldte Andragende af Ingenieurcorpset foretoges paa Stedet, saa godt det lod sig gjøre, idet Gruusgraven dengang allerede for en Deel var sløifet, maatte det imidlertid antages at Areallet i det Høieste ifkun havde udgjort 8,400 \square Alen, og Ministeriet lod derfor Andrageren tilkjendegive, at man efter Omstændighederne var villig til at tillægge ham Erstatning for et saa stort Areal, beregnet efter de ved Taxationsforretningen satte Værdier, men heller ikke for mere. Hermed vilde Andrageren imidlertid ikke lade sig nøie, og da Ministeriet derefter erklærede som Følge heraf at maatte holde sig til den lovligt afhjemlede Taxationsforretning, mod hvilken han ikke i rette Tid havde fremsat Indsigelser, fagsøgte han Ministeriet til at betale sig Erstatning for et Areal af 17,664 \square Alen overensstemmende med Vurderingen ved Taxationsforretningen. Ved Underretten blev Ministeriet frifundet, men Sagen appelleredes derpaa af Andrageren til Viborg Landsoverret, og ved dennes Dom af 16de August f. A. blev Statskassen kjendt pligtig til paa den almindelige Veikassens Vegne at betale ham Erstatning med 300 Rd. pr. Tonde Land for Værdiforringelse og Sløifning samt med 50 Rd. pr. Tonde Land for Affavn af Rug i Aaret 1860 af 17,664 \square Alen tilligemed 5 pCt. aarlig Rente af Beløbet fra den 22de Januar 1863, indtil Betaling skeer. Dommen er navnlig begrundet paa, at Taxationsforretningen, i hvilken var angivet Arealernes Størrelse, hvad Skaden kunde anslaaes til pr. Tonde Land og hvor stor Erstatningen derefter vilde blive, kun kunde betragtes som bindende for Poul Christoffersen forsaavidt Værdiansættelsen angik, og at Ingerslevs Erklæring om Størrelsen af det heromhandlede Areal maatte tages for Fyldest, da Ministeriet ikke tilfulde havde godtgjort dens Urigtighed. Ved denne Dom har man troet at burde acquiescere, og Beløbet med Renter 5 pCt. indtil 26de October f. A. er derfor blevet udbetalt Vedkommende med 591 Rd. 90 $\frac{1}{2}$. Det har været under Overveielse, om man ikke skulde søge den nævnte Veiofphusmand tilpligtet at refundere Beløbet, men efter Omstændighederne har man dog ikke troet at burde foretage noget Skridt i saa Henseende.

ad 3. Ved Viborg Landsoverrets Dom af 30te August f. A. er Nilsbruger A. Michsens Enke Margrethe Frandsen i Ribe kjendt berettiget til af et Beløb af ialt 769 Rd. 33 $\frac{1}{2}$, som hendes afdøde Mand formeente at have tilgode for Udførelsen af Arbejder ved Anlægget af Hovedlandeveien fra Ribe til Brøns, at erholde udbetalt af Statskassen 122 Rd. 20 $\frac{1}{2}$ med Renter deraf 5 pCt. aarlig fra den 20de August 1863, indtil Betaling skeer. Ei heller denne Dom, ved hvilken der saaledes i det Væsentlige er tillagt det Offentlige Frifindelse, har man